

Leuk

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

...

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

...

1929.

MEGJELENIK KÉTHAVONKÉNT

2. szám.

Szeretet és gyülekezeti fegyelem.

„Minden dolgokat szeretetben menjen végbe” — így szól Istennek gyermekeihez intézett felszólítása, (1. Kor. 16, 14.) midőn a gyülekezetekben végrehajtandó határozatok döntés előtt állanak.

Prédikátorok és tagok egymásra vannak utalva, ezért szeretetben és egyetértésben kell összmunkálkodniok, az Isten által reájuk bízott feladat befejezésében. És mégis mily nehéz gyakran egyes határozatok végrehajtása, különösen akkor, ha történetesen tagok kizárásáról van szó. Ilyenkor egyes lelkek készek „még egy negyedév haladékat” adni, hogy úgymond a lélekkel még tovább lehessen foglalkozni. Bizonyos körülmények között ez helyénvaló és óvakodni kell valamely lélek kizárását könnyelműen megszavazni. Másoldalról azonban fennáll annak a veszedelem, hogy a hamisan értelmezett szeretet nevében mindent mentefejteni törekszünk és hogy azokat akik nincsenek velünk egyazon véleményen a szeretetlenség vádjával illetjük.

Mit akar a szeretet? Menteni! Azon atya, aki gyermekét hibái dacára, soha meg nem bünteti, hanem mindent megenged neki, nem számítható a legjobbak közé. Ő még nem tanulta meg, hogy a büntetésben is lehet szeretet, és hogy a büntetésnek célja nem csupán az elkövetett cselekményért való szenvedés, hanem az elkövetendőktől való megóvás is egyúttal. Még a Szentírás is azt mondja, hogy *Isten* azokat bünteti, akiket szeret. Zsid. 12, 6.

Ilyen körülmények között Istentől tanulhatjuk meg, hogy mit ért ő a szeretet fogalma alatt és hogy összeegyeztethető-e a büntetéssel. Ott van Jákob, kinek Isten minden bűnét megbocsátotta. Ő Istennel küzdött és győztes maradt a harcban; megbocsájtást nyert. Dacára ennek életében mégis megnyilatkozik korábbi élete

vetésének az aratása. Miképen ő csalt, úgy csalták meg őt is saját gyermekei és amint az ő személye szerencsétlenséget hozott a családba, ugyanúgy megtalálható volt az ő családi életében is ez a szerencsétlenség — mindez pedig azután, miután már bűnbocsánatot nyert.

A szeretet több a pusztá érzelmenél — többet akar, mint csupán megbocsájtani.

Ezen kérdés megvilágításának jó példáját találhatjuk 2. Móz. 32 fejezetében. Mózes 40 napon át az Úrnál időzött, s a nép ezalatt Áron vezetése alatt állott. Midőn a nép bálványokat kért Árontól, ő engedett kérésüknek. Elképzelhetjük, hogy ezen eljárásával mennyire megnyerte a nép tetszését. Mózesnél az ilyen kívánságok mindenkor süket fülekre találtak, Áron ellenben kész volt kívánságukat teljesíteni „Ez a mi emberünk, megért minket, ő legyen a mi vezérünk, vele lehet beszélni” — bizonyára hallatszottak az ilyen és ehhez hasonló hangok a táborban. Valóban biznysága volt-e ez vajjon Áron szeretetének, megértésének és vezetői képességének? Nem, határozottan nem; hanem amint ezt Saulnál is hasonlóan találjuk: Félelem a néptől és a nép kedvében való járás, a népszerűség hajszolása. Mindenkor szomorú jel az, ha a vezető inkább ad a nép véleményére, mint Isten akaratára. White testvérnő azt írja ezekről, (Biznyságtételek I. 32.) hogy a nép jóknak és kellemeseknek tartja őket, mert engednek kívánságainak — de ezáltal elhanyagolják kötelességeik teljesítését.

Hogy Áron eljárása tényleg nem szeretet hanem inkább félelem volt, igazolja magatartása, midőn Mózes számadásra hívta őt. 21. 22. v. Megkísérelte a felelősséget a népre hárítani, ami egyértelmű gyengesége bevallásával. Sőt igyekezett még hibáját eltakarni is azáltal, hogy a borjú keletkezését a véletlenre hárította „és

e borjú formáltaték" — mondotta. Ugyanezen fejezet 4. verse arról tudósít bennünket, hogy Áron vésővel alakította azt. Ami a nép előtt szeretetnek látszott, az Úr előtt kötelességmulasztás, emberfélelem és gyengeség volt. Áron számára bizonyára fájdalmas megrovás volt az, midőn Mózes szemére vetette: te keverted ily nagy bűnbe a népet. 21. 25. v. Engedékenységgel a népet vélte megnyerhetni és éppen legszentebb kötelességét sértette meg általa, t. i. hogy nyájának hűséges pásztora legyen. Mily nagyszerű tanulságokat rejt ez magában a mi számunkra! Vajha megtanulnánk rajta emberi érzelmeink helyett az Irást kérdezni: megmenthető-e ezen lélek azáltal, ha engedelkenyek leszünk? Lehet azt szeretetnek nevezni? Istennek Áron feletti ítélete 5. Móz. 9, 20-ban van megírva a mi okulásunkra.

Mennyire más volt a dolgok állása Mózesnél! Habár sok ellenvetés lett ellene emelve, de ő ember és Isten előtt mondhatta: Egyet sem bántottam közülök. 4. Móz. 16, 15. Sőt önmagát ajánlotta fel áldozatul népe helyébe. 2. Móz. 32, 32. Mit cselekedett Mózes az adott esetben? A jelentés szerint elsősorban a bűn okát, az aranyborjút távolította el. 2. Móz. 32, 20. Azután döntésre szólította fel a népet 26. v. És végül következett az ítélet, amely bár keménynek látszott mégis ugyanazon Mózes hajtottá végre, aki a 32. vers szerint önmagát volt hajlandó feláldozni a népért.

A szeretet több a puszta érzelemlél, amely az idő, hangulat és körülmények függvénye; a szeretet ismer alapelveit, fegyelmet, törvényt és

gyülekezetirendet. Habár lehetséges, hogy egyesek akkor is, ha Isten kezét világosan látják az ügyek intézésében, úgy cselekszenek mint Izrael népe 4. Móz. 16, 41-ben és mondják: Ti öltétek meg az Úrnak népét. Ez azonban az Isten őszinte gyermekét ne tartsa vissza attól, hogy határozott állást foglaljon. Talán felvethetnénk azon kérdést, hogy miben nyilvánul meg a szeretet, ha Isten Mózes által ilyen büntetésekkel sújtja népét, vagy ha valakinek a neve a gyülekezeti könyvekből ki lesz törölve? Két felelet adható erre:

1. Az illető lélek iránti szeretet. Ha mindent megtettek érdekében, hogy segítsenek rajta, akkor a kizárás esetleg az utolsó eszköz lehet arra, hogy az igazság komolysága szeméi elé vázoltassék és így esetleg meg lehet még menteni őt. 1. Kor. 5, 5.

2. Az Isten népe és a gyülekezet iránti szeretet. Ha a lélek nem hajlandó megtérni és elhagyni hibáit, akkor arra kell gondolnunk, hogy kötelezve vagyunk a Krisztus testét képező gyülekezetet tisztán tartani, nehogy az egészségesek is megfertőzessenek és így megbetegedjenek.

Tekintsd meg azért az Istennek kegyességét, szeretetét és keménységét (komolyságát: német ford.): azok iránt akik elestek komolyságát, irántad pedig kegyességét, (szeretetét) ha megmaradsz a kegyességben (szeretetben). Róm. 11, 22. Vajha megtanulnánk, jobban megismerni, Isten szeretetét, hogy ismét szeressük őt; és komolyságát, hogy a bűntől őrizkedjünk.

Tulaszewszky Károly

Éli és fiai.

Éli pap és bíró volt Izraelben. A legmagasabb és legfelelősegteljesebb tisztséget töltötte be Isten népénél. Mint a papirend szent kötelességeinek teljesítésére és az ország legmagasabb bírói tisztségének betöltésére Istentől választott férfiút, az egész nép példaképül tekintette és rendkívül nagy befolyást gyakorolt Izrael törzseire.

De dacára annak, hogy a nép kormányzására volt elhíva, a saját családjában mégsem ő uralkodott. Nagyon engedelkeny apa volt. Mivel a békességet és kényelmet igen szerette, nem használta fel atyai tekintélyét arra, hogy gyermekei rossz szokásait és szenvedélyeit elnyomja. Ahelyett, hogy őket kellőképpen megítélte és megbüntette volna, inkább alárendelte saját magát fiai akaratának és hagyta őket a

saját útjaikon haladni. Fiainak jó nevelését, mely mulaszthatatlan kötelességeinek egyik legfontosabbja lett volna, értéktelen és csekély dolognak tekintette. Pedig mint Izrael papja és bírása nem volt sötétségben gyermekeire vonatkozó szent kötelességeit illetőleg, de Éli visszariadt e kötelesség teljesítésétől, mert ez magával vonta volna azt, hogy fiai akaratának ellentmondjon, őket megbüntesse s egyet-mást tőlük megtagadjon. Anélkül, hogy ennek rettenetes következményei eszébe jutottak volna, hagyta, hogy gyermekei azt cselekedjék, amit akarnak és nem nevelte őket az élet kötelességeire és Isten szent szolgálatára.

Isten a következőket mondta Ábrahámról: „mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és házanépének útát, hogy megőriz-

zék az Úrnak utát, igazságot és törvényt tévén." (1. Móz. 18, 19.) De Éli megengedte, hogy gyermekei őt magát uralják. Az atya alávetett gyermekeinek. A kötelességszegés átka megmutatkozott fiainak romlott viselkedésében. Nem volt helyes felfogásuk Isten jellemének fenségéről, törvényének szentségéről. Isten szolgálata egészen közönséges dolog lett számukra. Ifjúságuktól kezdve hozzá voltak szokva a szenthelyhez és annak szolgálatához; de ahelyett, hogy tiszteletteljesebbek lettek volna, elveszítették minden érzéküket a szentség és annak jelentősége iránt. Éli, mint atya, fiainak a szentély ünnepélyes szolgálatánál tanusított figyelmetlenségeit nem akadályozta meg és így mikorra a férfikort elérték, telve voltak a lázadás és kételkedés halálos gyümölcseivel.

Jóllehet nem voltak megfelelőek a papi hivatás betöltésére, mégis alkalmaztattak a szentélyben Isten szolgálatára. Az Úr az áldozathozatalt illetőleg megmásíthatatlan határozatot adott; de ezek az istentelen férfiak a tekintély iránti tiszteletlenségüket bevitték az istentiszteletbe is és nem törődtek az áldozathozatalra vonatkozó törvényekkel. Pedig az áldozatokat a legünnepélyesebb módon kellett volna hozniok, mert ez előképe volt Krisztus halálának s arra volt szánva, hogy a nép szívében ébren tartsa az eljövendő Messiásban-Megváltóban való hitet; ezért igen fontos lett volna az Úr utasításainak pontos követése. A hálaáldozat különösképen az Isten iránti hála kifejezésére szerzett volt. Csak ennél az áldozatnál kellett a kövérjé az oltáron elégetni; egy bizonyos, külön megjelölt része volt a papoké, de az áldozat nagyobb része visszaadott az áldozónak és azt néki és barátainak az áldozati lakomán kellett elfogyasztani. Így kellett minden szívnek hálában és hitben a nagy áldozatra irányítottak lenni, amely e világ bűneit elvette.

De Éli fiai ahelyett, hogy e szimbólikus-jelképes szolgálat ünnepélyes voltát belátták volna, csak arra gondoltak, hogy ez a szolgálatuk élvezetvágyukat kielégítse. A hálaáldozatok nékik járó részével meg nem elégedvén, odáig merészkedtek, hogy más részt is megtartottak maguknak s ez alkalmat adott a papoknak arra, hogy a nép terhére meggazdagodjanak. Sőt nemcsak, hogy többet tartottak meg maguknak, mint amennyi járt volna, hanem az Istennek áldozatul szánt kövérjének elégségét is vonakodtak megvárni. Amellett minden nékik tetsző részt igyekeztek maguknak megtartani és ha valaki vonakodott, akkor attól erőszakkal is igyekeztek elvenni.

A papoknak eme gonoszsága teljesen megfosztotta az Istentiszteletet szent és ünnepélyes jelentőségétől és „az emberek megutálták vala az Úrnak áldozatát.” (17. v.) 1. Sám. 2, 12—36.

É hűtlen papok áthágták Isten törvényét és megszenteltelenítették hivatásukat közönséges bűnös cselekedeteik által és jelenlétük által beszennyezték Isten szenthelyét. Az istentelen Hofnis és Fineás miatt a nép közül sokan visszamaradtak az istentisztelet látogatásától, így az a szolgálat, melyet Isten adott, elhanyagolt lett azért, mert istentelen férfiak bűneivel volt kapcsolatban, míg azok, akiknek szívében a gonosz lakozott bűneikben megerősítettek.

Éli igen nagy hibát követett el akkor, amikor fiait a szenthivatalban szolgálni engedte. Azáltal, hogy magaviseletüket egy vagy más ürügy alatt megbocsájtotta, nem látta meg bűneiket; de végül elérkeztek ahhoz a határhoz, ahol fiai bűnei felett nem hunyhatott szemet. A nép sírt cselekedeteik felett, a főpap pedig szomorú és bánatos volt. Éli nem mert tovább is hallgatni, de fiai megszokták, hogy csak magukra hallgassanak és senkitől nem tartottak. Jól látták atyjuk bánatát, de ez kemény szívüket nem érintette közelebről. Hallották intő szavát, de ez semmi benyomást nem tett már rájuk. Sem nem változtatták meg rossz-gonosz szokásaikat, dacára, hogy bűneik következményeire figyelmeztetve lettek. Ha Éli igazságosan járt volna el fiaival szemben, akkor őket el kellett volna mozdítani papi tisztségükből és halállal büntetni. Mivel azonban félt ilyen módon nyilvános gyalázatot, szégyent hozni rájuk, megtúrte őket a legszentebb bizalmi állásban. Amint azonban Izrael bírása kötelességét elhanyagolta, maga Isten vette kezébe az ügyet.

„És eljőve Istennek embere Élihez és mondá néki: Így szól az Úr: nem jelentettem ki magamat atyád házában, midőn Egyiptomban Fáraó házában valának? És kiválasztám őt papnak Izrael minden nemzetségei közül magamnak, hogy áldozzon az én oltáromon; hogy füstölő szert füstölögtessen, hogy az efódot előttem viselje és atyád házára biztam Izrael minden tüzes áldozatát. Miért tapossátok meg az én véres áldozatomat és ételáldozatomat, melyet rendeltem e hajlékban? És te többre becsülöd fiaidat, mint engemet, hogy magatokat hizlaljátok az én népem Izrael minden tüzes áldozatának elejével. Azért így szól az Úr, Izrael Istene, jóllehet megmondottam, hogy a te házad és atyádnak háza mindörökké élélőttem jár, de most azt mondja az Úr, távol legyen tőlem, mert akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet

szerzek, akik azonban engem megutálnak, megutáltatnak. Támasztok azonban magamnak hűséges papot, ki kedvem és akaratom szerint cselekszik és építék néki állandó házat és az én felkentem előtt fog járni mindenkor." 1. Sámuel 2, 27—30. 35.

Az Úr bűnül róttá fel Élinek, hogy fiait többre becsülte, mint az Urat. Ő megengedte, hogy az Istentől áldásul adott áldozat utálat tárgya legyen, ahelyett hogy fiait utálatos, istentelen cselekedeteik miatt megszegyenítette volna. Mindazok, akik gyermekeik iránti vak szeretetben úgy cselekszenek, mint Éli, azaz Isten tekintélyét nem engedik érvényesülni abban, hogy a bűnt és gonosz dolgot megbüntetik, azt mutatják, hogy gyermekeiket többre becsülik, mint Istent. Több súlyt helyeznek arra, hogy fiaiknak tessenek, semmint az Urnak, szolgálatukat minden gonosz látszattól megszabadítva.

Isten Élit mint papot és bírót hívta el Izraelben, népe vallási és erkölcsi állapotának bírójául, papjául és különösen felelős volt fiai jellemének ellenőrzéséért. Meg kellett volna kísérnie, hogy a gonoszt szelíd rendszabályokkal korlátok között tartsa, de ha ez sem használt volna, akkor szigorubb eszközökkel kellett volna azt elnyomni. Azáltal, hogy a gonoszt nem ítélte el és a bűn ellen nem gyakorolt igazságot, magára vonta Isten haragját. Nem lehetett bizni benne, hogy Izraelt tisztán meg tudja őrizni. Azok akik kevés bátorsággal bírnak a gonoszt megfedni, vagy akik közömböség által vagy az érdeklődés hiánya miatt semmi komoly törekvést nem mutatnak arra, hogy családjukat, vagy Isten gyülekezetét megtisztítsák, minden gonoszságért felelősek Isten előtt, amely kötelességük elhanyagolása által állott elő. Mi ép úgy felelősek vagyunk minden bűnért, gonoszságért, amelyek szülői kötelességeink, vagy gyülekezeti tisztségünk elhanyagolása miatt származnak, mintha mi magunk követők volnánk.

Éli családját nem Isten akarata szerint vezette. Saját útjaikon jártak. Elnézte gyermekei hibáit és azt gondolta, hogy gonosz szokásaikat az idők folyamán el fogják hagyni. Ma is sokan hasonló hibákba esnek. Azt gondolják, hogy sokkal jobb gyermeknevelési eszközöket tudnak mint amelyet Isten az Ő igéjében mutat. Azzal bocsájtják meg gyermekeik hibáit, hogy: „még fiatal ahhoz, hogy megbüntessem, várok, amíg idősebbek, értelmesebbek lesznek.” És ilyen módon fiaik megerősödnek a gonosz szokásokban és az valósággal második természetükké válik.

Nincs nagyobb átok a család számára,

mint az, hogy ha a gyermekek a saját akaratuk szerint járnak. Ha a szülők gyermekeik minden óhaját teljesítik és azt is megengedik, amelyről tudják, hogy nincsen javukra, akkor csakhamar elvesztik előttük szülői tekintélyüket, Isten tekintélyét és Sátán rendelkezik akaratuk felett. Egy rendetlen család befolyása messzeható és pusztító lehet az egész emberi nemzetségre.

Tisztsége miatt Éli befolyása még messzebb ható volt, mintha csak egyszerű zsidó lett volna. Családi élete egész Izraelben példaképül szolgált. Ha keresztény szülők gyermekei gonosz utakon járnak, akkor ott Isten igazsága meg van kibébitve. A kereszténység legjobb próbaköve a családban a jellem példája, amelynek befolyása láthatóvá válik. A cselekedetek szebben beszélnek, mint a leghatásosabb kijelentések. Azok, akik jámboroknak akarnak látszani és ahelyett, hogy komolyan törekednének bizonyosságot tenni arról, hogy mire képesít az Istenben való bizalom, hit és családi életüket nem rendezik és gyermekeik gonoszságainak nem állanak ellene, akkor úgy tesznek mint Éli és szégyent hoznak Krisztus dolgára és pusztulást családjukra. A szülői kötelességek iránti hűtlenség minden körülmények között nagyon rossz dolog, de még nagyobb rossz az, ha olyanok családjában áll fenn, akiknek a nép tanítása a földoljuk. Ha ilyen személyek hanyagolják el a családjuk feletti uralmat, sok tévedésnek nyitnak utat rossz példájuk által. Bűnük annyival nagyobb, amennyivel felelősegteljesebb állásuk.

Áron házának az ígéretek csak azon feltételek mellett adattak, hogy a szentély szolgálatára egész szívvvel oda szentelik magukat és minden tettükben Istent dicsőítik meg, nem maguknak szolgálnak, saját akaratuk szerint nem járnak. Éli és fiai megvizsgáltattak és az Úr őket mint papokat a szolgálatban alkalmatlanoknak találta és ki is nyilvánította, hogy: „ez legyen távol tőlem.” (30. v.) Az Isten azt a jót, amit velük szándékozott tenni nem tehette meg, mert ők a maguk részéről semmit nem tettek, hogy azt meg is érdemeljék.

Azoknak példája, akik szent tisztségeket töltenek be, olyanoknak kell lenni, hogy az embereket Isten iránti tiszteletre és félelemre indítsa. Azok a férfiak, akik Krisztus helyett hivatva vannak a népet tanítani, az utolsó kegyelmi üzenetet és bűnbocsánatot közölni és szent hivatásukat önző, vagy erkölcstelen vágyaik elrejtésére használják fel, Sátán leghatásosabb eszközeivé válnak. Ahogy Hofnis és Fineás cselekedtek s ami miatt az emberek az Úr ételáldozatát káromolták. Gonosz útjaikat egy ideig ti-

tokban követhetik, de az előbb-utóbb kiderülven oda vezeti az embereket, hogy a vallás iránti bizalom nemcsak megrendül, de elvesz bennük. Bizalmatlanok lesznek mindenkivel szemben, aki Isten igéjét tanítja. Krisztus igazi szolgáinak üzenetét kételkedéssel fogják fogadni. Állandóan ott lebeg az a kérdés előttük, hogy: „vajjon ez nem ugyanolyan-e, mint amaz, akit szintén szentnek tartottunk és kiderült, hogy nem az?” Ilyen módon elveszíti Isten igéje az emberekre való befolyását.

Élnek fiaival való esetében előfordulnak dolgok, amelyek ünnepélyes sőt, félelmetes jelentőségűek. Szavak, amelyeket mindenkinek, aki szent tisztségeket tölt be, igen mérlegelni kell. „Ha az ember embertársa ellen vétkezik, megítéli az Isten; de ha az Ur ellen vétkezik

az ember, ki lehetne érette közbenjáró?” (25. v.) Ha cselekedeteik csak embertársaiknak ártottak volna, úgy azt a bíró büntetés által jóvá tehetné volna, azonban bűnük tisztességüknel fogva olyan nagy volt, hogy semmiféle áldozat nem lett volna képes, elégséges, azt eltörölni. Isten műve olyan mértékben lett megszenteltelítve a nép előtt, hogy nem volt mentség, bűnbocsánat többé számukra. Saját atyjuk — jóllehet főpap volt — nem volt képes megoltalmazni őket a szentséges Isten haragjától. Az összes bűnösök közül azok a legbűnösebbek, akik megvetik az Úrnak azt az ajándékát, amelyet Isten a Megváltás által az emberiség számára előre adott. Akik az Isten ama fiát ismét keresztre feszítik. (Zsid. 6, 6.)

White E. G.

Jelentés a Keletmagyar Egyesület gyülekezeti vénjeinek 1929 január hó 23-án és 24-én Békéscsabán megtartott első konferenciájáról.

Valóban áldásokban gazdag napokban volt részünk Békéscsabán f. év január hó 23-án és 24-én, amikor az egyesület összes gyülekezeti vénjei és munkásai közös tanácskozásra gyűltek össze. Istent akartuk dicsőíteni úgy, ahogy a Zsoltár 107, 32. verse is mondja: „és magasztalják fel Őt a népek gyülekezetében és dicsérik Őt a vének ülésében.”

Öröm volt együtt látni a sok, hitben és vezetésben kipróbált harcost és vezetőt. Isten Lelke oly közel volt hozzánk, annyira éreztük áldását, hogy valamennyiünk szívében a hála és szemeinkben a boldogság könnyei voltak láthatók. Hatása kiszámíthatatlan az Úr művére. Részünkre nemcsak tanulságos volt, hanem felejthetetlen is, mert valamennyien mintha előízét éreztük volna annak a boldog együttlétnek, melyet akkor fogunk élvezni, ha majd a port lábainkról letöröljük, ha majd Jézusnál valamennyien együtt lehetünk. Beteljesedtek rajtunk a Zsoltár 133, 1. versének szavai, mely azt mondja:

„Mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakozunk az atyafiak.”

A vének tanácskozását e sorok írója Nehémiás 4, 19—23. verseivel nyitotta meg. Utaltam

arra, hogy nem új dolgot cselekedtünk amikor a véneket összegyűjtöttük, mert már Pál apostol is ezt cselekedte Ap. csel. 20, 17. szerint, mikor át akarta adni a vezetést a gyülekezetek véneinek. Mi is az apostoli idők munkáját és módjait akarjuk egyesületünkben tisztára megvaló-

Keletmagyar Egyesület gyülekezeti vénjei.

sítani. Azért közös tanácskozásra gyűltünk össze, hogy mikép vezethetnék a vének önállóan és jobban a gyülekezeteket, hogy az evangéliumi munkások erejüket inkább a lelkek megnyerésére fordíthatnák, hogy e munka minél hamarabb befejeződjön, mert a jelek mindenütt azt mutatják, hogy az idő közel van.

A vének tanácskozásán örömmel üdvözölhattük közöttünk Uniónk előljáróját a kedves Minck atyafit, aki ezernyi dolga, gondja,

baja között is talált időt, hogy értékes tanácsaival szolgáljon nekünk. Közöttünk voltak még a kedves Sohlmann és Wicklein atyafiak is és szóltak hozzánk és buzdítottak bennünket. E helyről is hálásan köszönöm az Urnak és vezető testvéreinknek, hogy adományaikkal segítettek s magukkal egyesületünk jövő kialakulásához az Úr áldásait hozták, mert lelkesítő szavaik által áldást nyertünk mindnyájan.

Tanácskozásaink alatt istentiszteleteket tar-

sainknak szíves együttműködését. Bizalmam teljes irántuk, hogy gyülekezeteink irányítása és felügyelete a legjobb kezekbe van letéve. Bizunk az Úrban, hogy a jövő esztendőben is, meg nem fogyott energiával és soha el nem muló szeretettől hajtva ismét összejövünk közös tanácskozásra és egymás hitének erősítésére. A Keletmagyar Egyesület tagjait pedig kérem, hogy engedelmességükkel és imájukkal támogassák vezetőiket abban a nagy és magasztos

NAGY

MISSZIÓ

HÉT!

1929. évi

március 31-től

április 6-ig!

Minden tagra esik 10 darab „AZ IDŐK JELEI” folyóirat vagy 1 darab „IDŐNK JELEI” könyv, hogy célunkat, melyet Egyiptom érdekében fűzünk, elérjük.

tottak még a magyarországi adventi mozgalom pionirjai közül Jeszenszky Béla testvérünk, aki az áldozatokban mindig örömmel részt vevő gyulai gyülekezet vezetője és Porcsin Imre a sok megpróbáltatásokon keresztülment miskolci gyülekezetnek egy évtized óta felszentelt gyülekezeti vénje is. Mindketten a Keletmagyar Egyesület bizottságának tagjai. Nem mulasztom el ezt a jó alkalmat, hogy e helyről is még egyszer meg ne köszönjem összes megjelent gyülekezeti vénjeinknek, mint munkatár-

munkában, amellyel Isten megbízta őket.

Michnay L.

Belmisszió.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

Az 1929. évi nagy misszióhétfő

március 31-től április 6-ig fog tartani. Miként eddig, célja most is az adventi üzenetnek világra-

terjedő hirdetését biztosítani és ezt a kiadóhivatalok, iskolák és orvosi missziók által támogatni.

Örvendetes látni, hogy az üzenet miként tör előre évről-évre; a misszionáriusok egyre újabb nyelvterületeket vesznek támadásba. Krisztusnak egy elveszett világ iránt érzett szeretete gyülekezetünk tagjait évről-évre mind erősebben arra indította, hogy ezen különleges alkalmakkor nagyobb erőfeszítéseket tegyenek. Nem volna elég terünk arra, hogy itten elmondjuk mindazt, amit a nagy misszióhét által létrehozunk úgy otthon, mint a misszióterületeken. Elég rámutatni azon lelkek ezreire, mint a keresztényi szeretetmunka eredményére, akiket ezuton megnyertünk. A végső jutalmat természetesen csak akkor fogjuk láthatni, ha örökké az Úrnál leszünk.

Ha azt akarjuk, hogy a munka befejeződjék és minden dolog megújulása által csakhamar az örök dicsőség jöjjön el, akkor evangélizáló erőfeszítéseinkben nem szabad ellankadnunk. A nagy misszióhétnek is teljes eredménnyel kell járnia! Holland-Indiába, Libériába, Egyiptomba, Palesztinába, Szíriába, Mesopotámiába, Perzsiába, Törökországba, Görögországba, Bulgáriába és más országokba küldött misszionáriusainknak meg kell kapniok a várt segítséget.

Ising atyafi ír az arab-misszióterület nagy szükségéről. Sürgős szükség van a munkások kiképzésére szolgáló iskolára. Gyülekezeti helyiségekben hiányt szenvedünk úgy itthon, mint a misszióterületeken. Ezáltal nemcsak az összejövetel, hanem a növekedés lehetőségét is elveszítik azon gyülekezetek; sőt a régi állományuk is veszélyben van. Különösen ott esik ezen körülmény súlyosan a latba, ahol a lakosság fanatizmusa lehetetlenné teszi számunkra a helyiségek bérbeadását. Áll ez különösen Egyiptom, Szíria, Bulgária, Törökország és Görögországra vonatkozóan. Ezért halljuk ezen országok munkásainak és gyülekezeti tagjainak segélykérését.

Elzárkozhatunk-e ezen segélykérések elől? Nem. Segíteni kell rajtuk. Ezért ne lankadjunk el, hanem gondoljunk az apostol szavaira: „A jótéteményben pedig meg ne rejtüljete, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk.” Gal. 6, 9.

A nagy misszióhét erre sok alkalmat szolgáltat. Isten segítségével ezuttal el kell érniünk, sőt túl kell haladnunk régi céljainkat, ha csak a legsürgősebb kéréseknek is eleget akarunk tenni. Szilárdan meg vagyunk afelől győződve,

hogy a nagy misszióhéten az összes testvérek tevékeny részt fognak venni és, hogy imáikkal fogjuk munkájukat támogatni.

Áldja meg az Isten ezen munka vezetőinek minden erőfeszítését, hogy sok lélek csatlakozhasson még az Isten népéhez.

Müller V.

Ifjúsági osztály.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

A Biblián át egy év alatt.

Felejthetetlen részemre az a nap, melyen először vettem kezembe Istennek ígését. Abban a téves tudatban éltem addig, hogy nekünk, mint olyan embereknek, kik nem végeztünk teológiát, bűn azt olvasni. Nagy belső küzdelem után végül sikerült legyőznöm ezt az előítéletet azzal az elhatározással; Istenem, én szeretném a Te személyedet és akaratodat megismerni és ha bűn az, hogy olvasom ígédet, Te meg fogod azt nekem bocsájtani! Örömmel nyitottam ki a Szentírást és figyelmesen olvastam azt az egész nap folyamán. Szerettem volna azonnal mindent megérteni belőle.

A Mindenhatónak kegyelméből azóta sikerült mélyebben megismernem az Ő igazságát — és azóta az Ő ígéje lett a legdrágább könyv számomra, mindazokkal együtt, kik komoly elhatározással törekszenek az örök élet célja felé. (1. Péter 1, 23—25.)

A gyermeknek és felnőttnek egyaránt szüksége van a rendes testi táplálékra, hogy általa szervezete megmaradjon és fejlődjön. Ha ez a táplálkozás helyesen történik, úgy megsz az annak a jó eredménye. De ugyanúgy vagyunk a lelkiekkel is, — az Úr gyermekeinek naponta van szükségük megfelelő mennyiségű lelki táplálékra, hogy megmaradjanak, fejlődjenek és gyarapodjanak, sőt teljesen beérjenek a Krisztus teljességével ékeskedő korona mértékére. Erre a színvonalra kell eljutnunk!

A lelki eledel, lelki erőt ad, már pedig ez erőre e földi életben és harcban mindennap szükségünk van. Ezért szükséges a Szentírás szorgalmas olvasása.

Ha egy orvos azt rendeli betegének, hogy: „mindennap 3 kanállal bevenni,” a beteg től függ, hogy a gyógyulást hozó orvosságot beveszi-e vagy sem. A mi orvosunk, Jézus, (Máté 23, 10.) lelkünket gyógyítani kívánja, ezért azt ajánlja, hogy kutassuk az írásokat. Ha rendelvényéből

naponta 3—4 fejezetet olvasunk, vagyis magunkévá tesszük, úgy egy kis igyekezettel és kitartással évvégére elkészülünk az egész könyv átolvasásával. Visszatekintve az elmúlt évre, én is látom, hogy mennyi kincset nyújtott nekem a könyvek-könyve, de meg vagyok győződve, hogy nemcsak nekem, hanem mindnyájunknak, kik követték Jézus tanácsát és kuttatták az írásokat.

Szép tapasztalattal ajándékozott meg az Úr, bizonyítékát adva ezzel annak, hogy Ő irányít és vezet mindent. Többször megtörtént velem az, hogy amikor olvastam a Szentírásban és utána gondolkoztam, az a tárgy még aznap valakinek megerősítésére szolgált, máskor viszont nem értett meg valaki valamit és úgy történt, hogy én előzőleg éppen azt a részt tanulmányoztam és igen boldog voltam, hogy segítségére lehettem.

Minden munkánkban tapasztalhatjuk az Ige hatását, — irányítja életünket, sőt megéreztetni velünk mások szükségét is. Ha a Bibliával énünk megtelt, úgy kell, hogy bibliaórát tartsunk, mert beszédünket észrevétlenül is át fogja hatni az igének titkos hatása. Ha pl. az ifjúsági vezető nem is tart bibliaórát, hanem csak néhány szóval említi meg a Szentírás rendszeres olvasása által szerzett gondolatait, úgy nagy áldására lehet hallgatóinak. Ezért tüzze ki mindenki magának célul, hogy az új esztendőben minden napon valami kincset szerezzen és gyűjtsön magának a Szentírás olvasása által.

Adjon az Úr örömet és kedvet a kitartó bibliatanulmányozáshoz, hogy szívünkben az igazság napról-napra világosabb és érthetőbb legyen, nehogy későn jöjjön rá e lelki eledel izére, amikor majd az emberek futni fognak utána, de nem találják. Ne szalasszuk el a drága alkalmakat, amelyek mindennap újra visszatérnek.

Bajor Mária

Üzenet a misszióiskolából.

Távol a magyar hazától, töletek gyorsvonattal egy napi távolságra, van az adventi nép misszióiskolája, ahol jelenleg egy kilenc tagból álló magyar család él. Ez a kis csoport itt dolgozik, tanul, készül egy nagyobb munkára. Amint a napok telnek mulnak, részünkre sokszor szürkeségben, de egyre kalandoznak haza gondolataink a ti körötökbe. Oly jól esik hazulról hírt hallani. Szívesen veszünk minden levelet, vagy a hazai munkáról szóló értesítést. Míg az Aratási Hálaadó Munka bevégeződött,

akkor is veletek örültünk. Szeretnénk már haza menni és veletek dolgozni, de még nem vagyunk készen, ki kell hát tartanunk. Az új évre hadd küldjük nektek, mint a darmstadti kis magyar család legszívélyesebb testvéri üdvözlőket és midőn kérünk benneteket, hogy imáitokban rólunk a kegyelem trónja előtt megemlékezzetek, maradok a darmstadti magyar tanulóknak nevében, testvéretek

Pechtol János

Szombatiskola.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

A mi szombatiskolánk.

Közel 6 esztendő telt el azóta, hogy a szombatiskolába járok. Mindenekelőtt bevallom, hogy a szombatiskoláról alkotott véleményem és hozzá való ragaszkodásom az évek folyamán feltűnően megváltozott. Az első években gyakran előfordult, hogy az óra alatt ki-kí néztem az ablakon; más jobban érdekelt. Akkor még nem tudtam miért, de most már tudom, hogy a hiba bennem volt. Most már tudom, értem és érzem, hogy a szombatiskola egy cseppet sem változott, hanem, hogy Isten kegyelméből nálam történt valami változás a szombatiskolával szemben. Így tehát nem is annyira a szombatiskoláról, mint inkább a tanítványokról lehetne beszélni és véleményt alkotni.

Hogy az iskolában résztvevők tényleg tanuljanak is valamit, feltétlenül szükség van tananyagra és taneszközre. Pl. a múlt években egy ideig megjelent a „Szombatiskolai Munkás”, de valamilyen súlyos ok miatt elmaradt. De örömünkre az elmúlt évben ismét megjelent, még pedig sokkal gyakorlatibb kivitelen, az „Evangéliumi Munkásban”. Ámde mit tapasztaltunk itt-ott is? Azt, hogy vagy meg sem rendelték az „Evangéliumi Munkás”-t, vagy ha meg is rendelték nem igen használták. Voltak olyanok, akik úgy gondolkodtak, minek is vegek kettőt, hiszen a tárgy ugyanis ugyanaz.

A mi nyiregyházi szombatiskolánkban, mint mindenhol, szintén vannak első-, második- és hatodosztályú tanulók. Értem alatta a bibliában és a szombatiskolai leckében való jártasságot. A mi iskolánkban az a szokás, hogy ott nem használhatjuk a „leckét”, hanem úgy az ismétlés, mint az új lecke átvételénél, csak a „Szombatiskolai Munkás”-t. Természetesen ez csak úgy vihető keresztül, ha ki-kí otthon a

lecke segítségével megtanulta a tárgyat, nem betű, hanem lényeg szerint. Így a jól előkészült tanulók megjegyzéseket is tesznek és ha valahol megakadnak egy-két megjegyzéssel könnyen megvilágítják a kérdést. Nem helyes dolog a leckében levő kérdések keresztülfutása. Így a tanulók nem ismerik a lecke lényegét, hanem csupán betűit és ha nem tudják jól a szöveget, húzódoznak a szombatiskolától, vagy ha ott vannak nem örvendeznek benne. Így egyes szombatiskolák fárasztókká, sőt unalmasakká lehetnek. Mióta mi a leckét „Lecke” nélkül vesszük át a szombatiskolában és a fősúlyt a tárgy lényegére helyezzük, azóta öröm és kedv nyilvánul meg közöttünk.

Juhász Sándor

„Szombatiskolai Munkás”

9. Lecke. 1929 március 2.

Isten üdvtervének a beteljesedése.

Ésaiás 62.

I. Isten célja az ő népével.

1. Meg kell élnie *legvirágzóbb* korát. (Kérdések 1. 2.)

a) Megmentése, üdve és befejezése hasonlatos lesz a felkelő *naphoz*.

b) Az összes népek *megdicsőítve* fogják látni azt, akít oly sokat káromoltak.

2. Az Úr dicsőséges ékszere lesz. (Kérdések 3, 4.)

a) Korona az ő kezében. (Has. össze Fil. 4, 1.)

b) Menyasszonya és felesége. Ennél szebb hasonlat el sem képzelhető. Isten, a házasság szerzője, maga akar lenni a vőlegény és a férj. Ki szerethet úgy, mint ő?

II. Hogyan éri el Isten a célját?

1. Órállókat rendel, (Kérdések 5—8.) kiknek feladata:

a) örködni és egymást kölcsönösen éber állapotban tartani;

b) az Urat keresni és őt ígéreteire emlékeztetni.

2. Előrehaladásra szólítja fel a népet. (Kérdés 9.) Kijönni a börtön, a bűn szolgaságának, a restségnek és határozatlanságnak a kapuiból.

3. Ő ad munkát az ő népének. (Kérdés 10.)

a) Egyengeti az utat, építi azt, félreveti a köveket az útból és zászlót emel!

b) A három angyal utolsó figyelmeztető üzenetét (Jel. 14, 6—12.) hirdeti az egész világnak! Az elhívott órállók (próféták, evangélisták, tanítók, prédikátorok, misszionáriusok, iratmiszióáriusok, titkárok, vének.) különösen „Sion

lányainak” azaz: az Isten gyülekezetének hirdetik az idők komolyságát.

4. Ő hoz létre elismerést népének az egész világon, azáltal, hogy az üzenet erejét jelek és csodák által megerősíti és a késői eső hatását láthatóvá teszi. (Kérdés 11.)

Szivleld meg: Ha Sionhoz tartozol, vagy oda kívánsz tartozni, akkor az Úrnak, népével szemben felállított célja reád is vonatkozik. Ismerd fel azért a te álláspontodat, elhívásodat és előjogaidat. Tisztítsd és szenteld meg magadat. Azután lépj önként fel a falra és ajánljad fel erődöt és közreműködésedet a visszatérő Úr útjának készítésére.

John P.

10. Lecke. 1929 március 9.

A harag és kegyelem Istene.

Ésaiás 63.

I. Az utolsó népitélet befejezése. (Kérdések 1—4.)

1. Jézus mint bíró. (1—3. versek.)

2. A bosszú napja. (4. vers)

3. A bűnösök Istentől való elhagyatottsága. (5. vers.)

4. Isten elegendő haragja, mint az eljövendő dicsőség útegyengetője. (4—6. v.)

II. Istennek az ő népén véghezvitt kegyelmes cselekedetei.

1. Másrészt a bűn tragikus kimenetele Isten kegyelmét, jóságát és irgalmasságát rendkívül erősen kiemeli. (7. vers.)

2. Isten szeretete és részvéte népe iránt. (8. vers.)

3. Népének minden elnyomása, Isten megértése. (9. vers.)

4. Isten népe ismételtenszomoritja a Szentleket. (10. vers.)

5. Isten állandó kísérletei, hogy a nyughatatlan népet nyugalomhoz segítse. (10—14. v.)

6. Isten kettős szándéka.

a) Népének megmentése. (7. 9—11. versek.)

b) Népe által megdicsőíttetni. (14. vers.)

III. Az ima, mint az Isten atyai szívéhez vezető út.

1. Az egyedül igaz segítő hívása. (15. v.)

2. A segítségkérők hiábavaló és téves cselekedetei azok, mikor a szentektől és a halottaktól várják a segítséget. (16. vers.)

3. Isten visszavonul, nehogy csak a szűkség kényszeréből forduljanak hozzá, hogy így teljes öntudatra ébressze őket. (17—19; Jer. 14, 7—12.)

Megjegyzések.

Az utolsó népitélet.

A próféta mostan lélekben szemléli az Urat, amint éppen véghezviszi az ítéletet. A sajtótaposó képében látja őt, aki a népeket, mint a szőlőt széjjel tapossa. Ez ellentétes képe És. 53. fejezetének, ahol Krisztus, mint Isten szolgája, saját életét áldozatul adja népéért. Amott magán viseli népe bűneit, amely lelki nép a világ összes népei között szétszóródva él; emitt pedig a megváltás befejezéseken ő maga szétmorzsolja az ítéletre érett népeket, akik közül előbb az összes üdvre sóvárgók, a megtérés által kiváltak.

A harag vagy pedig az irgalom edényei.

Isten kívánsága volt az, hogy üzenetének a Faraó által való elfogadása által ő megdicsőíttessék. Isten megmutatta Egyiptom bálványainak a tehetetlenségét, hogy a király szive Istenhez forduljon és így „új” életre tegyen szert. A király azonban felelőtlenül, kérlelhetetlenül és makacsan járt el, míg nem teljesen elfordult az Istentől. Faraó elvetette Isten bizonyágát; ezért az irgalmas Isten kénytelen volt tőle megvonni Lelkét. Akit Isten megkeményít, az elvetette az ő akaratát. Kin akar az Isten könyörölni? A bűnbánon, aki szereti őt és megtartja a parancsolatait. Isten éppen úgy cselekedett volna Faraóval, mint amiképpen cselekedett Nabukodonozorral. Faraó azonban nem akarta megtanulni a leckét. Az ő magatartása Isten dicsőségét hirdette, míg Nabukodonozor maga hirdette az Isten dicsőségét. Isten mindent megfontoltan cselekszik. Oktalanság Isten akaratának ellene szegülni. Mi hasonlatosak vagyunk az agyaghoz az ő kezeiben. Gyakran maga az ember teszi magát a harag edényévé. Vagy Istenéhez hasonló jellemet fejlesztünk ki az Isten irgalma alatt, vagy pedig a törött cserepek dombjára kerülünk.

Krug I.

11. Lecke. 1929 március 16.

A megmentő bűnbánati ima.

Ésaiás 64.

Beosztás.

1. Kérés az isteni méltóság megnyilatkozása iránt. (Kérdés 1.) a) a természeti erők megzabolázása által. b) az ő népén véghezvitt csodák által.

2. Nincsen rajtad kívül, oly jóltevő Isten! (Kérdések 2. 3.) Dacára a hosszú ideig tartó

bűnözésnek, mégis isteni türelem és hosszútűrés.

3. Az igazi állapot: Mindnyájan tisztátlanok! (Kérdéses 4. 5.) Önismeret első lépés a javulás felé. Tiszta ruha és belső megújulás utáni vágyakozás.

4. Izraelnek mégis Isten a vigasza. (Kérdések 6—8.) Mindnyájan az ő kezeinek munkája vagyunk. Mi az ő népe, ő a mi Atyánk.

5. Jeruzsálem romokban. (Kérdések 9. 10.) Sion pusztaság, a templom elégtve és minden más elpusztítva.

Megjegyzések.

Az 1. ponthoz: Nincs nyelv amely hatósabb lenne annál, mint amikor „az ég és föld” kezdenek beszélni. (Vizözön, Szodoma és Gomorra, Sinai, Golgotha.) „Még egyszer megrázom” (Zsid. 12. 26.) Ha csak tudnók és felfognók, hogy mit jelent ez? Vajjon akkor is oly nyugodtan és közönyösen olvasnók ezen szöveget?

A 2. ponthoz: Izrael ismételtlen a bálványimádásba süllyedt és más isteneknél keresett menekvést. Csalódás és átok volt mindannyiszor a tapasztalata. Megszégyenülve és bűnbánólag ismerte be: Nincsen rajtad kívül Isten, aki oly jót cselekedne! Nem ugyanez-e a mi tapasztalatunk is? Péter hitvallomása: „Uram, hová mehetnénk?” (Ján. 6, 68.)

A 3. ponthoz: Hiábavaló minden emberi szépítő és elfátyolozó fáradozás. A bűn szennyét nem lehet az Isten szemei elől eltakarni még ékszerekkel és ruhadarabokkal sem. (1. Pét. 3, 3.) Isten szemeiben csak a „mennyezői ruhá”-nak van létjogosultsága. (Jel. 19, 8.) Ezen „tisza, szép, értékes” ruhát semmiféle földi kereskedésben nem lehet vásárolni, hanem csakis a menny szentélyében, Krisztus szolgálata által.

A 4. ponthoz: „Mi Atyánk” (Vers 7.) Mennyi bizalom, mily holtbizonyosság van ezen szavakban! Maga Jézus helyezte őket tanítványai ajkaira. Mindaddig, amíg hittel vesszük imaközben ajkainkra, nincs szükség és nincs ok a csüggedésre. Ugy vagyunk mi is, mint az agyag a cserepes kezében. (Has. össze Ésaiás 45, 9.) Az élettapasztalat gyuródeszkáján leszünk alakítva. Némely korsó összetörik. Miért? Isten-e az oka, vagy pedig mi magunk?

Az 5. ponthoz: „Minden, amiben gyönyörködünk.” (10. v.) Mily könnyen csüng az ember szive az ilyen külső dolgokon. Mi mindenben gyönyörködik az ember ezen a világon! Istennek mindezt előbb szét kell rombolnia, hogy segíthessen rajtunk. Has. össze Máté 24, 2. Inkább külső pusztulás és belső épülés, mint külső pompa és belső ziláltság. Schröder R.

12. Lecke. 1929 március 23.

Isten üdvtervének teljes véghezvitele.

Ésaiás 65.

Minek kell előbb történie?

- a) Kit kénytelen az Isten megszegyeníteni? (Kérdés 1.)
 b) Mennyire süllyedt Izrael! (Kérdés 2.)
 c) Miben nyilatkozik meg elesésük? (Kérdés 3.)
 d) Hogyan végződik elvettetésük? (Kérdés 4.)

Mivel veszi kezdetét?

- a) Mily messzire megy az elvettetés? (Kérdés 5.)
 b) Mi marad fel belőle? (Kérdés 6.)
 c) Mi előzi meg? (Kérdés 7.)
 d) Mi változott meg ezeknél? (Kérdés 8.)

Teljes megvalósulásuk.

- a) Hol jön létre? (Kérdés 9.)
 b) Mit vált ki? (Kérdés 10.)
 c) Mi lesz általa felfüggesztve? (Kérdés 11.)
 d) Mi lesz azáltal elkerülve? (Kérdés 12.)
 e) Mit állít újra helyre? (Kérdés 13.)
 f) Mily messzire terjeszkedik ki? (Kérdés 14.)

Peters V.

13. Lecke. 1929 március 30.

A nagy elválasztás és a vég.

Ésaiás 66.

I. Igazi és hamis istentisztelet. (Kérdések 1—6.)

1. Isten nem emberi kezek által épített templomokban lakik. (Ésaiás 66, 1. Ap. csel. 17, 24, 25.)

a) Azon felfogás, mintha Isten helyhez és időhöz volna kötve, teljesen pogány.

b) A teremtő és életadó sohasam lehet a teremtménytől függő helyzetben.

2. Isten az alázatos és megtört szivűeknél lakozik. (Ésaiás 66, 2.)

a) A szivnek Istennel szemben való álláspontja a döntő. b) Az istentisztelet gyümölcse legyen ennek a viszonynak. c) Az istentiszteletkülönbéle nemei a ceremóniák és áldozatok, mint az érzelmi vallás pótlékai, teljesen értéktelenek. (Máté 15, 7—9. Ámos 5, 21—26. És. 66, 3.)

3. Az önmaga választotta istentisztelet, az Istentől elfordult szív következménye.

a) Isten ítélete és büntetése nem marad el. (És. 66, 4.) b) Az eltévelyedés közepette is vannak hűséges istengyermekei. c) Ezeket kinevetik,

de gúnyolódik meg fognak szégyenülni. (És. 66, 5.)

II. Csakhamar bekövetkező elválasztás. (Kérdések 7—16.)

1. Isten népének megmentése.

a) Isten hirtelen nagy dolgot vihet végbe. (És. 66, 6—8; Joél 2, 21. Róm. 9, 28.) b) Amihez az Isten hozzáfog, azt be is fejezi. (És. 66, 9. Fil. 1, 5.) c) Öröm, vigasz, dicsőség és új élet, az Isten országának ajándékait képezik. (És. 66, 10—14.) Mennyi vigasz van ebben az ígértben a betegek, a gyengék, a nyomorultak és az elnyomottak számára! (Jel. 21, 5.)

2. Az istentelenek megsemmisítése. Amilyen dicső az Isten gyermekeinek győzelme, oly rettenetes a bűnösök feletti ítélet és annak végrehajtása. (És. 66, 15—18.)

a) Engedetlenségük képezi büntetésük okát. b) Az isteni parancsolatok figyelembe nem vétele — ide tartozik az egészségügyi reform is — az egyes személyek számára nemcsak ideigvaló, hanem örökkévaló következményeket is fog maga után vonni. c) Az idők végén már semmit sem lehet jóvá tenni, a bűnös örökre megsemmisül, sorsa örökre meg van pecsételve, el van veszve. (Mal. 3, 19, 21.)

III. Isten üdvterve ezen kor számára. (Kérdések 17—19.)

1. Mielőtt még a földet elérné sorsa, Isten az evangélium utolsó üzenete által még egy nagy művet akar véghez vinni.

a) Üzenetet küld a föld összes lakóinak. (És. 66, 21.) b) Az Isten gyermekei valamennyi népből gyűjtetnek egybe. c) A Jézus számára megnyert pogányok az otthoni gyülekezetek ékszerai lesznek. (És. 49, 18, 22, 23.) Testvéreink idehaza gyermekeiket és pénzüket adták a pogánymisszió számára vajjon a pogányok közül Jézus számára megnyert lelkek nem képeznek e dicső jutalmat ezért?

2. Az odaadásnak és a hitharcnak dicső végakkordja lesz majd az, midőn az új földön az összes megváltottakkal egyetemben fogjuk dicsérhetni és magasztalhatni Istent. (És. 66, 22, 23.)

Busch M.

1. Lecke. 1929 április 6.

Az Isten és az ember.

Beosztás.

1. Isten tulajdonjoga az egész teremtésre.

1. A Teremtő mint minden dolog jogos tulajdonosa, Kérdések 1, 2.

2. A teremtés Isten szavának hatalmára és Lelkének erejére van alapozva. Kérdés 3.

2. Krisztus közreműködése a teremtésben.

az isteni tulajdonjog részesévé is teszi őt egyuttal. Kérdések 7. 8.

4. Ennek folytán tehát nemcsak a föld és a rajta lévő dolgok, hanem a föld mélyében lévő kincsek is az övéi. Kérdések 4. 5.

II. A teremtmények tisztelik a Teremtőjüket.

1. Dávid beszéde példája annak, hogy Isten hívő gyermekei hogyan tudják Teremtőjüket tisztelni. Kérdés 6.

2. Sőt még a természet is bizonyosságot tesz Isten teremthatalmáról. Kérdés 9.

III. Az ember és viszonya Istenhez és a művéhez.

1. Az embernek a föld nem mint tulajdon, hanem csak mint hűbér adatott át.

a) Feladata volt, hogy Isten akaratával összhangban benépesítse és a teremtés alacsonyabb fokozatait birodalma alá hajtsa. Kérdés 10.

b) Azonban a kertet is meg kellett munkálnia és őriznie. Kérdés 11.

2. Istennel szemben való engedelmségben igazolódjon a házvezető hűsége — erre való a próba. Kérdés 12. 13.

3. Hűségnél többet nem is vár az Úr az ő gyermekeitől. Kérdés 14.

IV. Isten egyre ismétlődő követelménye népével szemben.

1. Féldjed az Istent és szolgálj neki hűségesen. Kérdés 15. Gondoljatok állandóan cselekedeteire.

Busch M.

2. Lecke. 1929 április 13.

Izrael elhívása az Isten szolgálatára.

Beosztás.

I. A saját akarat követése az emberiség pusztulását vonja maga után. Kérdések 1—5.

1. Isten egyelőre gátat vet a pusztulásnak. Kérdés 1.

2. Az ember a pusztulás szolgáivá alacsonyodik le saját akaratának követése által. Kérdések 2. 3.

3. Isten szándékától való látszólag csekély eltéréseknek is messzeható következményei vannak. Kérdések 4. 5.

II. Akik hűek az Istenhez, azok elismerik fenhatóságát.

1. Ábel és Nőé áldozataikban ismerik el az Istent. Kérdések 6. 7.

2. Ábrahám hitének alapján egy hívő nemzetség atyjául lett elhiva, amelyben a föld minden népei meg kellett, hogy áldassanak. Kérdések 8—10.

3. Jákob is elismeri Istent az áldozat hozatalával és a tized ígéréssel. Kérdés 11.

III. Jákob utódai, mint nép elhivatnak a bizonyágtevés szolgálatára. Kérdések 12—17.

1. Izrael elhívásának célja és a letelepedés helyének kiválasztása. Kérdés 12.

2. Izrael az Isten törvénye és útjai iránti engedelmség által lehetett tanuvá. Kérdés 13.

3. Isten jelenléte által. Kérdés 14.

4. Ne legyen fogékony az istentelen pogány befolyásokra, de toborozzon olyan idegeneket, akik keresik az Istent. Kérdések 15. 16.

5. Ha Izrael hűségesen véghezvitte volna Isten szándékát, akkor magasztos előjogok birtokosa maradt volna.

Hoffmann

3. Lecke. 1929 április 20.

Bűnbánatra és megtérésre való felszólítás.

Beosztás.

1. Isten szándéka az ő népével. Kérdések 1. 2. 5. 6.

2. Az ember állhatatlansága. Kérdések 3. 7.

3. A bukás következményei. Kérdések 4. 8—10.

4. Isten segítsége. Kérdések 11—13.

5. Izrael teljes megváltozása. Kérdések 14—17.

6. Egy másik veszély. Kérdések 18. 19.

Megjegyzések.

A 1. ponthoz: Az Úrnak az az óhaja, hogy gyermekeinek jól menjen dolga minden tekintetben. A megáldatás előfeltétele az engedelmség. Az Úr megáldja az ő gyermekeit: a) önmaguk miatt, b) mások miatt, c) saját maga miatt. Hadd lássa a világ, mint megyen soruk azoknak, akik az ő nevéből neveztetnek.

A 2. ponthoz: Izraelben egy állhatatlan nép példájával birunk. Salamonban pedig az egyén állhatatlanságának példájával. Birák 2, 10. szinte hihetetlenül hangzik. Habár a nép emlékezett még Istenének cselekedeteire, de mindezek már a mult tartozékai voltak. Hiányzott az átélés ereje. Valódi segítséget nem a mások, hanem a saját tapasztalatok jelentenek. Salamon állhatatlansága még ennél is többre tanít bennünket: hogy még a multban tapasztalt saját átélésünk sem nyujt maradandó védelmet. Ő építi az Úr templomát — később pedig feleségei által félrevezetve, bálványoltárokat épít.

A 3. ponthoz: Ha a bűn és bálványozás szolgálat egyszer gyökeret vert, akkor már nincsen megállás. A lelkiismeret eltompul, a jog és jog-

talanság fogalmai összevegyülnek, az erkölcsiség laza lesz: Izraelnél a végeredmény az volt, hogy a pogányok utálatosságait cselekedték. A növekvő istentelenséggel együtt eltávozik Isten védő és óvó keze is, mig nem Izrael a fogságba hurcoltatik és később Juda is követi őt: az Úr temploma pedig leromboltatik.

A 4. ponthoz: 2. Mózes 34, 6. 7-ben az Úr a kegyelmet, irgalmat, türelmet és hűséget vonultatja el neve gyanánt. Isten csapásai nemcsak büntetések, hanem van benne nevelő célzat is. Röviddel fogságbajutásuk után az Úr már hirdeti nekik megmenekülésük időpontját is. Jer. 29, 11. nagyszerű ígéket tartalmaz.

Az 5. ponthoz: 70 év után az Úr megengedi a nép visszatérését. Ott, atyáik taposta földön jutnak el a teljes belátáshoz. A visszatértek miként atyáik, beismerik hibájukat; érezték Isten ostarát, de szeretetét és kegyelmét is. Róm. 2, 4.

A 6. ponthoz: A bálványimádást Izrael teljesen elhagyta. A kapott lecke nagyon is érthető volt számukra. Így hát az ellenségnek csak az a lehetőség volt adva, hogy ellenkező oldalon viheti le a népet a helyes ösvényről. Izrael önigazságba és szellemi büszkeségbe esett bele. A helyes álláspontot Jézus adja nekünk Ján. 17, 15-ben. *Wittig H.*

4. Lecke. 1929 április 27.

Időnk és képességeink Isten tulajdonát képezik.

Beosztás.

I. Időnk: Isteni kegyelmi idő. Kérdések 1—10.

1. Életünk és annak tartalma. Kérdések 1—3.

a) Okosság és az igazi élettartalom után való törekvés.

b) Az igazi élettartalom: Isten műve.

c) Azért: az Isten műve kedvéért kérjél hosszú életet.

2. Az időt adó Isten mellett való tanúbizonyosság. Kérdések 4—7.

a) A szombatünneplő: a teremtés élő pecsétje.

b) Az áldás: a teremtés örököse; új föld.

3. Az idő helyes felhasználása. Kérdések 8—10.

a) Készüljete fel.

b) Használjátok ki az időt.

II. Adományaink: Semmit sem hoztunk a világra. Kérdések 11—13.

1. Isten ad; mindenki kap, mégpedig tudásához mérten. Kérdés 11.

2. Tevékenység megsokasít, tétlenség pedig felemészt. Kérdés 12.

3. Nem megőrizni, hanem forgatni. Kérdés 13.

Megjegyzések.

Készüljete fel, azaz használjuk fel az idő körülményeit az Isten javára. „Egy a szükség.” „Nemcsak kenyérből él az ember, hanem minden igéből is ami Isten szájából származik.” (Máté 4, 4.) Amennyire szükséges a testiekért való munkálkodás, olyanannyira szükséges a Jézus lábainál való csendes üldögélés is; ezért: „gyülekezeteinket el nem hagyván.” (Zsid. 10, 25.)

Használjátok ki az időt: „A bolondnak minden semmiségre van ideje. A bölcs ellenben a valóban értékesre koncentrálja magát, annál is inkább, mert tudja, hogy a napok gonoszak... olyanannyira, hogy teljes erejének megfeszítésére és minden idejének kihasználására van szüksége, ha valami jót és nemeset akar előmozdítani.” (Zahn.)

Szöveg az ifjúsági vezetők használata számára: Zsolt. 90, 12. Éppen a fiatalok számára értékes dolog a halálra gondolni, mert hiszen még az egész élet előttük van.

Pieringer F.

Könyvevangélista.

E rovatért WICKLEIN A. felelős.

Kiadóhivatali termékeink befolyása.

Midőn 1879-ben azzal voltam elfoglalva, hogy előadásaim első sorozatát megtartsam, egy más irányzat híres vitázója C. ur érkezett abba a városba és azon munkálkodott, hogy ottani munkánkat szétrombolja. 3—4 napon keresztül állandóan látogatta az embereket és esténként nyilvánosan beszélt ellenünk. Midőn utolsó összejövetelel elmondotta hibáinkat és az embereknek tanácsot osztogatott, hogy milyen magatartást tanúsítsanak velünk szemben, felémelte, hogy legtöbb nehézséget könyveink és irataink befolyása okoz neki. Minden helyen ahol csak prédikált találkozott a könyveinkkel: mint Egyiptomban a rovarok a csapások idejében mindent elárasztottak, úgy találhatók fel a mi könyveink is minden házban, könyvszekrényben és asztalon. Továbbá azt is mondotta még, hogy a látszólag helyes megokolásokkal az avatatlanként félre lesznek vezetve. Azután megrotta a jelenlevőket, amiért engedték magukat

félrevezetni; mert véleménye szerint, akik ezen könyveket olvassák azokkal szemben nagyon kevés reményt táplál már.

Az Isten műve és igazsága ezen ellensége által tanultam valamit. Szavait azóta is emlékezetemben tartottam.

Midőn előadásaimat megkezdtem, éreztem, hogy úgy fogok tudni a legtöbbet elérni, ha azon könyveinket, melyeket olyanok irtak, akik nálamnál jobban értik az igazságot, az emberek kezeibe adom. Így is cselekedtem. Úgy gondoltam, ha könyveink befolyását ez az ember is ennyire elismeri, akkor az ellenség mindennél jobban fél a mi irataink befolyásától, márpedig ezen munka által a legegyszerűbb emberek is képesek Sátán munkatársait félelemre gerjeszteni.

Daniels A. C.

Mit mondanak egyes vezetőink az irat és könyvterjesztés felől?

„Bizonyos mértékben, a mennyből nagy hatalommal alászálló második angyal, aki fényességével megvilágítja a földet, kiadóhivatalaink művét is jelképezi. És az intelligens, istenfélő, igazságszerető könyvevangélista . . . olyan helyet foglal el, amely egyenlő az evangéliumi munkásával.“ White E. G.

„Isten az ő előrelátásában, a kiadóhivatalok evangélizáló tevékenységét az utolsó időre tartotta fel, midőn az utolsó evangéliumi üzenetnek gyorsan kell minden országba eljutnia. Ezek a férfiak és nők, az uttörő könyvevangélisták serege, akik széjjel viszik a nyomtatott betűt, Istennek munkatársai és beteljesítik a végidő jóvendőléseit.“ Spicer W. A.

„A könyv és iratterjesztésnél nincsen olcsóbb és gyorsabb eszköz, mellyel a korunknak szóló isteni üzenetet hirdethetnénk. Általuk nagyobb köröket érünk el, mint művünk bármelyik más ága által. Ezek és ezek jutnak ez uton érintkezésbe az üzenettel. Az iratmunka által támad a legkevesebb surlódás is. Az emberek nem vitatkozhatnak az igazságot tartalmazó lapokkal és könyvekkel. Olvassák; esetleg bosszankodnak miatta, vagy a sarokba dobják, de ezek nem haragszanak meg ezen elbánásért és nem válaszolnak valami olyat ami nem helyénvaló, vagy nem eléggé udvarias.“ Daniels A. G.

*

„A hit cselekedetek nélkül megholt.“

Bármily teljesen odaszenteled magad az Úrnak — dolgoznod kell.

Bármily komolyan imádkozol is — dolgoznod kell.

Bármily lelkesedéssel is vagy eltelve — dolgoznod kell.

Bármily felelősséget is érzel másokért — dolgoznod kell.

Bármily békességet leltél is a Megváltóban — dolgoznod kell.

Bármily alaposan előkészültél — dolgoznod kell.

Bármily őszinte is légy — dolgoznod kell.

Bármily tapintatos is légy — dolgoznod kell.

Bármily bátor is legyél — dolgoznod kell.

Ne légy megelégedve azzal, ami hozzád jön, hanem menj te magad is a munka után.

Tapasztalatok.

Mikor a néma gyermek beszél.

„Egy könyvevangélista a következő tapasztalatot beszéli el:

Egy olyan hölgyhöz kerültem, aki láthatóan már várt engem; mert alighogy elértem az ajtót, az kinyílt és én be lettem bocsájtva. Helyet kínált meg engem, mire én hozzáfogtam a bevezető szavakhoz. Beszéltem az idők jeleiről, a legújabb eseményekről és éppen azon voltam, hogy figyelmét felhívjam a könyvre. De úglát-szik hosszúnak találta bevezető szavaimat, mert ezekkel a szavakkal fordult hozzám: „Nem prédikátor vagy missziónárius ön? Vannak eladni való jó könyvei?“ Azt válaszoltam, hogy missziónárius vagyok és jó könyveim is vannak. Erre ezt mondotta: „Mindjárt gondoltam és ön talán csodálkozik is ezen, de én már egész nap várok valakit. Látja azt az ágyban fekvő fiút? Már 13 éves és a mai napig még egyetlen szót sem beszélt. Ma reggel óta azonban három szót képes kimondani: „Isten. Ember. Könyv.“ Ezért én szilárdan meg voltam arról győződve, hogy Isten fog ma valakit küldeni hozzám egy jó könyvvel.“

Természetesen minden nehézség nélkül tudtam felvenni a rendelést. Azonnal kívánta a könyvet és hitte, hogy az Úr küldötte azt neki.

*

Az Úr gondot visel.

Egy alkalommal korán reggel útnak indultam egy községbe és kettő órai gyaloglás után elértem a községet. Az idő reggel ködös volt és azt gondoltam, hogy majd eloszlik és csak reggeli köd. Munkaközben azonban tartós esővé

vált. Tekintettel a 2 órás útra, valamivel hamarabb akartam útnak indulni, csak még néhány házat akartam ledolgozni. Éppen egy vendég-lőbe akartam menni, amikor megláttam egy autót állni ott. Miközben szemléltem, hogy nem-e ismerős ül az autón, hallom a barátságos meghívást, hogy „tessék haza jönni”. Miután megtudtam, hogy füredi kocsi, elfogadva boldogan a vezető meghívását, akit bár személyesen nem ismertem, de az Úr felhasználta, hogy engem 2 órai keserves gyaloglástól megkíméljen. Az Úr legyen a dicsőség!

Stubna F.-né

*

Az önzetlen könyvevangélista.

Egy utazásom alkalmával a csatlakozásra egy órát kellett várnom s hogy ez az egy óra se vesszen kárba kolportálni mentem. Hat könyv volt nálam és öt könyvet tűztem ki célul. De csak négy könyvet tudtam eladni; s így csalódottan ültem ismét vonatra, hogy célomat nem értem el. A vonatban egy úr ült velem szemben, ki az idők nehézségeiről kezdett beszélni, erre én elővettem az ötödik könyvemet, hogy ezt neki a könyvből is bebizonyítsam. A könyv neki nagyon megtetszett és noteszt, ceruzát vett elő, a címet feljegyezni, hogy hol lehet ezt a könyvet beszerezni. Erre én kijelentettem, mivel nálam úgyis kettő van, az egyiket nagyon szívesen átadom neki. Ő ekkor nagyon boldog volt és azt mondta, hogy sohasem fogja elfelejteni, milyen önzetlen voltam vele szemben.

Akkor ismét volt alkalmam tapasztalni, hogy az Úr nagy dolgot tud cselekedni. *Csik I.*

*

Az Isten útja.

Az ó-budai hegyekben dolgoztunk. A tesvérnővel bementünk egy házba s míg a folyóiratot felajánlottam, az asszony elpanaszolta, hogy az utolsó öt pengőjét is a kis fia elvesztette, míg a boltba ment kenyérért. Előző este még lámpával is keresték és nem találták. Mikor kijö-vünk a házból az útszélén egy öt pengőst látok feküdni, rögtön arra gondoltam, ez az amit a kis fiú elvesztett. Visszavittük az asszonynak aki örömmel megvett két folyóiratot, s örült, hogy még kenyérre is maradt pénze. Közben egy szomszédasszony is odajött és azt mondja: ugy-e maguk adventisták? S így alkalmunk volt az igazságról is néhány szót szólni. Nagyon hálásak voltunk az Úrnak, hogy ilyen módon engedte meg, hogy bizonyosságot tegyünk az Ő nevére.

Rózsa Erzsébet

Halálozás.

1928. évi január hó 3-án, szívszélhűdésben meghalt Andó Ádámné testvérnőnk Békéscsabán. Andó testvérnő 1922 óta volt tagja gyülekezetünknek, és mint jó és hűséges tag közbecsülésnek örvendett. Adja Isten, hogy a feltámadás napján viszontláthassuk őt; ebben a reménységben tért ő is nyugovóra. A temetést az evangélikus egyház végezte.

Tulaszewszky Károly.

*

Folyó évi január hó 24-én halt meg özv. Hankó Györgyné testvérnőnk Otlakán. Még 1915-ben ismerte meg a jelenvaló igazságot Békéscsabán, azóta hű tagja is volt a békéscsabai gyülekezetnek. Néhány nappal azelőtt még személyesen beszéltem vele, amikor az otlakai testvérekkel együtt részt vett a szent úrvacsoránál. Akkor még 6 km.-ert gyalog jött be Otlakára a tanyáról, és a legjobb egészségnek örvendezett. Kedden kezdett panaszkodni, hogy rosszul érzi magát. Az orvos vakbélgyulladás állapotot állapított meg, idősebb kora azonban már nem engedte meg, hogy egy operációnak alávesse magát, és így három napi betegség után, boldogan és reményteljesen szenvedett el az Úrban. A testvérnő 70 éves volt.

Alulírott a háznál I. Sám. 2, 6—7. alapján beszélt egy nagyszámú gyászoló közönséghez. A temetőben szintén egy nagy néptömeg gyűlt össze, ahol Dán. 12, 13. és Ésa. 24, 19—20. alapján tettem bizonyosságot a mi hitünk és reménységünkről.

Hogy mennyire szerették a testvérnőt, bizonyítja az, hogy hideg, zord időben Békéscsabáról sokan, Medgyesegyházáról pedig az egész gyülekezet megjelent a temetésen.

Három fia és tíz unokája gyászolja őt.

Nyugodjon békében és támassa fel őt az Úr, az első feltámadás alkalmával.

Lauff Árpád.

*

1928. nov. 16-án halt meg Kiszomboron özv. Kovács Lajosné testvérnőnk. 1919-ben ismerte meg az igazságot és abban mindvégig hű volt. Hosszantartó betegségét nyugodtan viselte és azon boldog reménységgel költözött el e világból 74 éves korában, hogy az első feltámadásban lesz része. Ugy a háznál, mint a temetőben Buzgó Mihály testvérünk szólott a gyászolókhöz.

Lauff Árpád.

Szeretett Simon Mihályné testvérnőnk 1928. dec. 6-án halt meg a gyulai kórházban. Az ő halála bizonyosságot tesz az igazi anyai szeretetről. 21 éves fia súlyos betegségben szenvedett, az anya pedig a leghűségesebben ápolta az ő gyermekét éjjel és nappal. Mire a fia meghalt, az anyának az idegei is annyira tönkre mentek, hogy szeretett testvérnőnk rövid szenvedés után szintén meghalt. Ő az első tagok közé tartozott a csorvási gyülekezetben. Éveken keresztül ő töltötte be az első diakónusi tisztséget. Nemcsak Megváltójához és a gyülekezethez ragaszkodott igazi szeretettel, de példás feleség és példás anya is volt. Habár 8 gyermeke közül még csak egy van az igazságban, a testvérnőnek erős reménye volt abban, hogy a többi gyermekei is el fogják fogadni az utolsó kegyelmi üzenetet. A legkisebbik gyermeke még csak 5 éves, a testvérnőnk pedig 43 éves volt.

A csorvási gyülekezet az Urban vigasztalódott meg. Vigasztalja meg az Úr a kicsiny. árvákat és a hozzátartozóit is. Szeretett testvérnőnknek, aki oly hűségesen szolgált az Úrnak, és gyermekeiért is képes volt magát feláldozni, adja meg az Úr a méltó jutalmat. A halottasháznál Stoits István testvérünk beszélt.

Lauff Árpád.

A battonyai gyülekezet gyászolja Szücs Mihály atyafit, aki 1928. dec. 23-án halt meg 74 éves korában. Még fiatal éveiben leesett az atyafi egy háztetőről és azóta mindig betegeskedett. Betegségét azóta kezdte könnyebben elviselni, amikor 3 évvel ezelőtt megismerte a betegek barátját, Jézust. Utolsó perceiben magához kérte lelki testvéreit, akiket arra kért, hogy imádkozzanak, mert érzi, hogy számára a pillanatok meg vannak számlálva. A testvérek imádkoztak, eltávozásuk után pedig mindjárt meg is halt. Azon reménnyel halt meg, hogy Jézus néki is egy helyet fog adni az Ő országában amidőn eljön dicsőségben.

Miután az atyafi az egyházból nem lépett ki, a kath. lelkész temette el őt.

Lauff Árpád.

Elismerő sorok „Az Idők Jelei” folyóiratunkról.

Tekintetes kiadóhivatal!

„Az Idők Jelei” nagyon kedves és finom kivitelű képes bibliai lapot kérem túldoldali címre megküldeni. Gratulálok a szerkesztőnek, hogy minden felekezeti korlátoltság nélkül olyan finom és tartalmas kivitelű lapot tudnak szer-

keszteni, amely a legelegánsabb világi lapjainkkal is felveszi a versenyt. Isten országát betűországokon keresztül építő munkájukra Isten áldását kívánom.

Szank,

N. Z.
ref. h. lelkész.

* * *

Tekintetes kiadóhivatal!

Igazán finom izléssel kiállított kedves lapjuk sokak tetszését megnyerte. Bár ott lappang mögötte az adventizmus szektárius gondolata, de azért pozitív ker. lapnak tartjuk. Isten országa terjedése szempontjából kifejtett munkájukra, Isten gazdag áldását kívánjuk.

Szekszárd,

N. Z.
hitoktató.

* * *

Tekintetes szerkesztőség!

Ez évre szóló Idők Jelei című folyóiratnak a második számát megkaptam, amelyből értesültem, hogy első számot nem küldhetnek, mert már kifogyott, minthogy pedig én a fenti lap olvasásában végtelen örömet és gyönyörűségemet találok, ezért mégis arra kérem önöket ejtsék módját valamiképp annak, hogy én az első számot is megkapjam.

Veszprém,

D. F.

* * *

Mélyen tisztelt uraim!

Legutóbb megjelent vallásos iratot átolvastam s őszintén bevallom önöknek, hogy annyira magával ragadott engemet a tartalma, hogy boldognak érezem magam.

Mezőberény,

B. Gy.

„Reggeli Dicséret”

még kb. 40 drb van raktáron. Kérjük a gyülekezeteket, hogy legyenek segítségére a kiadóhivatalnak ezeknek kiállításában.

A kiadóhivatal.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Kiadja:

H. N. Adventisták Misszió-Társulata
Magyarországi Unió

Egyes szám ára 50 fillér.

VALLÁSOS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓHIVATALA, BUDAPEST